

Õnnitleme

60
ALBERT USKI — bussijuht 13. XII
NEIDI-MARIANNE TAMMSAAR —
labori abitöölise 30. XII
ARMILDE FÖLDMAA — abitööline
17. I
ADA ORULA — laohoidja 23. I
50
ANTS-MIHKEL RÜÜTALU —
autojuht 2. I

Septembris 1987 osales Tšernobõli
aatomielektijaama avariilõikudeerimisel
ka meie töötaja Ain Vilibert. Nüüd
saabus meile sealse sõjaväelise juhtkonna
tänukirj, millega avaldatakse tunnustust
Ain Vilibertile eeskujuliku töö eest
Tšernobõlis.

EKE süsteemi ehitus- ja montaaži-
tööde üldehitusbrigaadide 1987. aasta
9 kuu sotsialistlikus võistluses saavutasid
11. koha brigadir Nikolai Stšokotov ja
24. koha brigadir Rein Sirel.

Rajoonis tehti kokkuvõtteid parimate
EFTde ja KEKi autojuhtide väljaselgitamiseks.

Üldkokkuvõttes saavutasid meie
meestest 2. koha Valter Viisut, 4. koha
Raivo Laurimaa, 10. koha Harri Haud,
11. koha Aleksander Sutškov, 13. koha
Ain Pedjasalu ja 15. koha Tarmo Lill.

Karistati

Autojuht Einar Krauti karistati joo-
nud olekus tööleilmumise pärast valju
noomitusega. 1 päev arvati puhkusest
maha.

Ametiühingult

Meie ametiühingukomitee olmeko-
misjoni kaudu on 1988. aastaks võima-
lik tellida küttepindu. Registreerida
oma soov KEKi peahoone toas nr. 30
või telefonil 56 159.

On pakkuda 3 tuusikut 16.—27. märtsi-
sini 1988 puhkekodusse «Pühajärve». Oma
soovidest palume kiiresti teatada
ametiühingukomiteesse.

Üritusi

Aasta viimasel nädalavahetusel olid
KEKi nääripeod: 26. detsembril KEKi
saalis, tantsuks mängis Horre Zeigeri
bigbänd, esinesid solistid ning väga
meeldivalt Kersti Saadlo juhitud kollektiivid.
27. detsembril pidas Märjamaa
jaoskond pidu Loodna trahteris, mängis
ansambel «Spido».

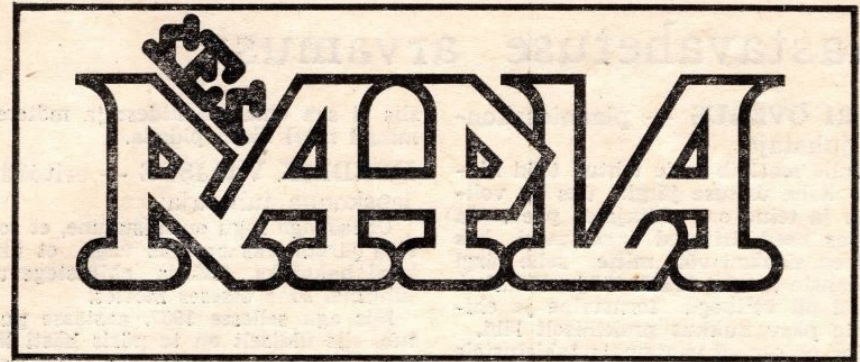
ÖÖKINO reedel, 15. jaanuaril kell 21
«Edith ja Marcel» (Prantsuse, 2 seeriat);
reedel, 29. jaanuaril kell 21 «Aphrodite
üllatus» (Prantsuse) ja «Keskea
rõõmud» («Tallinnfilm»).

Tervitame uusi kolleege

KALEV TRIKK — meh. baasi autojuht
MATI KADASTIK — IV jsk. müürsepp
VLADIMIR KOLOŠEV — I jsk. müür-
sepaõpilane
AARE ADER — spetsautojuht
LEMBIT SINIMERI — TTKV juha-
asetäitja
KALEV AASRAND — II jsk. insener
ARO REINOMÄGI — spetsautojuht
RALF NÄREP — energetikateenistuse
lukksepp
EDE PALM — maalriõpilane
VIIVI FOOBUS — vanemkaadriinspek-
tor

Toimetaja JAAN URVET

Rapla-KEKi infoleht. Toimetus: 203500
Rapla. Mahlamäe 10. tuba 17. telefon 55 065.
Rapla Töökoda. Formaat 1/8. Tiraaž 700.
MB-E2422. Tellimise nr. 4433. Tasuta.

INFOLEHT

DETSEMBER 1987

HEAD UUT AASTAT!

Aastavahetuse arvamus

ENN JAANUS — juhataja:

Möödud aasta oli kogu rahvale huvi-
tavate ümberkorralduste ja rahu kind-
lustamise aasta. Meile, ehitajaile, aga
küllaltki raske aasta. Hoolimata loodu-
se kapriisidest ja varustamise puudu-
kkusest oleme suutnud teha ehitus-
ja montaažitööd rohkem kui kunagi
varem. Saavutuse varjutab aga see, et
üksikuid objektidel oleme jäänud oma
töödega plaanist maha ega ole suutnud
tähtjaks üle anda rajoonile vajalikke
ehitisi.

Aasta saavutuseks loen Liidu esime-
se tööstusühisfirma «EKE—Sadolin»
moodustamist ning sedagi, et meie fi-
nants-majanduslik tegevus läks korda
ja pangas on raha varasemast rohkem.
Uuel aastal ei tule kergem. On vaja
tõsta ehitustempot, kindlustada gene-
raalpepingute täitmine, jätkata ehitus-
ja abifootmise arendamist, tagada töö-
jalga astuksid!

de rütmilisus. Tahan kogu kollektiivile
soovida selleks jõudu ja indu, tugevat
tervist ning soovide täitumist!

VILLU ESKO — ametiühingu-
komitee esimees:

1987. aasta oli oma tööde-tegemistega
väga kirju ja killustatud. Olid oma
vastuolud ja rõõmud. Nii mõnedki head
plaanid jäävad paratamatult realiseerimist
ootama 1988. aastal.

Tore, et KEK suutis arstipunkti val-
misenimisega heastada «habemega»
võla oma rahva ees.

1988. aastaks soovin:

1) osakem hinnata tööaega; tööpau-
sid nikotiinile, kohvile ja läkujuttudele
minimaalseks!

2) vastastikuselt suhtlemises enam
asjalikkust ja loomulikkust!

3) et sõna ja tegu meil kõigil ühte

Aastavahetuse arvamus

SIIRI ÖVERUS — plaaniosakonna juhataja:

Mulle meeldib meie tehtud tööd hinnata kahe ürituse järgi: üks on volikogu ja teine on ehitajate päev. Ja kuidas need üritused õnnestuvad, kas nad on sisukad või mitte, selle järgi hindaksin ma ka KEKi tööd. Eelmisel aastal oli volikogu formaalne ja ehitajate päev kukkus praktiliselt läbi.

Hea on see, et vaatamata takistustele ja raskustele on võrdlemisi talutavalt suudetud tegelda meie põhitegevuse — ehitusega. Minu soovid edaspidiseks on võrdlemisi utoopilised, kuid mis sellest, soovida võib ju ikka. Ja soovid on mul järgmised:

- 1) juhid eristagu olulist mitteolulisest,
- 2) kommunistid näidaku eeskujute-gude ja sõnade ühtsusega.

AIME LIIV — pearaamatupidaja:

Kui mõelda tagasi lõppevale aastale ja hinnata tehtut oma posti otsast, siis on kahju, et meie saeveski juhataja lõpetas selle aasta väga kurvalt. Eks kõik need suvised sündmused kinnita seda, et ununema on hakanud pere-mehetunne. Arvame, et KEKi vara pole meie vara. Me käime materjalidega ümber nagu ise tahame, kaotame ära kontrolli ja huvi oma varanduse üle. Ja tulemus ongi käes. Seda oleks saanud kindlasti ära hoida, ka kaastöötajate poolt. Eks nägid ju teisedki, et saeveskis asjad päris korras ei ole. Keegi meist midagi ette ei võtnud.

Eks sama lugu oli ka bensiinijaamas. Me täidame küll pabereid, anname allkirju — sageli isegi enesele teadvustamata, mis seal paberi peal on.

Uueks aastaks soovingi, et olgu meil pabereid vähem, aga olgu nad tõesed ja põhjalikud. Ei tahaks, et meie raamatupidajad peavad tegema liigagi palju lisatööd asjade jondeajamisel.

Teiseks soovin, et oleks materjali, millest ehitada. Mul on ehitajast tõeliselt kahju. Meil on ees plaanid ja objektide üleandmise tähtajad, aga kui ühel päeval pole ehitusmaterjali, teisel päeval puudub jälle mingi ehitusmehhanism, kolmandal ei jätku bensiini,

siis ei saa oma plaanidest ja mõtetest mingil moel kinni pidada.

HENDRIK VÄLISTE — eritööde-jaoskonna juhataja:

Ühesõnaga lugu on niisugune, et sooviks järgmiseks aastaks väga, et ükskord hakataks KEKis ehitustegevust juhtima, sõna otseses mõttes.

Mis aga sellesse 1987. aastasse puutub, siis üldiselt on ta päris hästi läinud. Ainult et kogu sel aastal on valedel tehtud valedel objektidel töid. Sellest plaanist, mis aasta algul tehti, ei läinud paika suurt midagi.

ENNO KUUL — meh. baasi juhataja:

Ma soovin, et uuel aastal tegeleks iga mees oma asjadega. Praegu tegeleb iga mees kõigega. Aga kui on vaja vastutada, siis ei tea keegi, kes selle enda peale võtab.

Räägime küll bensiini kokkuhoiust, aga ikka sõidavad iga päev veel 2 masinat Tallinnast Raplasse tööle ja tagasi. Tuhanded liitrid!

JUHAN TOMSON — II jaoskonna ehitaja:

Töötasin kaua aega MEKis. KEKis tundub töö organiseerimine ja töösuugi parem olema. Ei ole ka erilisi seisakuid varustamise pärast. Eks muidu tulegi need «hullud» mõtted pähe. Ja Valtu on sageli päris ligidal.

Hea, kui saaks soojakusse raadio. Praegu on lõunal sellest suur puud.

Ega ma kurta taha, aga tundub, et meeste palk ei sõltu päriselt tehtud tööst. Saaksime kogu aeg nagu mingit keskmist. Olen kuulnud, et Rapla KEKi objektimehe keskmine palk on EKE keskmisest objektimehe palgast madalam. Ja ikkagi saan ma siin tunduvalt suuremat raha kui MEKis.

Nüüd on ka «pigimeeste» töö brigadi meestele teha antud. Kas poleks aga võimalik meigi tööriideid KEKi poolt pesta. Neid pigiseid tööriideid kodus pesta on päris keerukas.

Uueks aastaks soovin, et platsimehel oleks pidev töesi ja mõnus soojak. Küll siis ka muud virinad kaovad.

Aastavahetuse arvamus

TOOMAS MITT — tootmisbaasi juhataja:

1987. aasta ei erinenud eelnevatest. Kui mitte arvestada seda, et vanajumal on meie vastu sel aastal olnud rohkem, kui senistel. Aasta algas suurte külmadega ja lõpeb liiga suurte soojadega. Eks see kõik ole ka meie tegevuse halvavalt mõjunud. Vaatamata sellele oleme oma plaanidega rahuldavalt maha saanud.

Tootmisbaasi moraalne vananemine annab tunda ehituse ekstreemsetel perioodidel — kvartalilõppudel. Siis tuleb tööd teha kahes vahetuses.

Sageli räägime, et ehitaja on meil see soosituim amet. Aga kui midagi maha magatakse, siis leitakse abi ikka tootmisbaasi meestest, kes siis äkki oma tööd ehitajast paremini oskama saavad.

Põhiobjektid on nüüd siis need kaks lasteaeda, mille lõpetamist lausa valitsuse tasemel juhitakse. Tundub, et nende eksploatatsiooni andmine on meestele pähe tulnud pisut ehk hilja. Paneme täna paugu oma tulevastele objektidele. Elame praegu põhimõttel «kõik lasteaedade heaks, eks pärast vaata, mis edasi saab».

Tahaks soovida tulevaks aastaks, et ehituse juhid hakkaksid planeerima ja planeerimisi ellu viima süsteempäraselt ja et nad oskaksid ette näha ka aasta lõpus meile kaelakukkuvaid objektide ja sabasid.

Haks, et tootmisbaasi inimene tuleks meie juhtidele meelde mitte ainult siis, kui hunt karjas ja jahimeest vaja on. Temaga tuleks arvestada kui võrdse partneriga kogu aasta jooksul.

Ehitus jääb meie põhitegevuseks. Räägime ikka veel, et meil ei jätku ehitajaid. Minu arvates on probleemiks see, kuidas ehitaja paremini tööle panna. Ehitajale tuleb õigel ajal vajalik mehhanism ja ehitusmaterjal kätte anda. Suurendada tuleb ka tootmisbaasi võimsusi.

Tulevikuperspektiivid hakkavad alles selgima. Kriitiline on saeveski olukord. Loodame, et see siiski järgmiste aastatega laheneb.

KRISTA LORD — sekretär:

Minu jaoks oli suursündmuseks see, et sain uue omaette korteri. Sekretäritöös on halb, et väga palju on ebaolulisi telefonikõnesid, mis esmapilgul lausa tummaks löövad. Ei suuda ka sekretär alati vastata, mis kell mingi koosolek lõpeb või millal juhataja täpselt mõnelt objektilt saabub. Küsijad on aga küllaltki järjekindlad.

Eks sõltu ka minu teenistus ehitusest. Seepärast soovin, et ka uuel aastal kõik ehitusobjektid õigeaegselt tellijale üle antakse. Mulle lubati ka uus 32 mäluga telefon lauale panna. See ehk kergendab tööd.

ELMAR OINASTE — bussijuht:

Oi kuidas oleks vaja uusi busse! Ikka peame vanast uut ehitama. Ka praegu teevad mehed ühte. Miks meile ikka neid tööliste nii vajalikke sõiduvahendeid nii vähe eraldatakse? Sama lugu on ka sõiduautodega. 800 töötaja peale üks «Zaporozets» aastas. Nüüd siis veel EKEst lisaks üks «Žiguli». Seda on häbematult vähe. Järjekorrad on suured. Kõik soovivad võiks meepoolsest uue auto saada. Tööd on tehtud ja aastaid KEKiski oldud. Aga pole midagi jagada.

Sama on olukord ka korterite jagamisega. Võrdväärseid kandidaate on niivõrd palju, et kellegi kasuks otsustada on väga raske. Oigus on sellel, kes uue korteri saab — ja sellel, kes ilmajäämise pärast protestima hakkab. Seda võib nimetada ka sotsiaalseks ebavõrdsuseks. Kuid praegu on see veel paratamatu. Eks sõltu palju ka sellest, kui hästi mingi tsehhi- või jaoskonnajuhataja oma meeste eest seista oskab. Kui ta suudab oma soovid konkreetse mehe suhtes ära põhjendada, siis tuleb ka korter. Eks mingit rolli mängi vahel ka isiklikud sümpaatiad. Korteri jagamise mehhanismi tuleks kindlasti veelgi täiustada.

Uueks aastaks sooviks, et jätkuks bensiini objektidele ja teatrisse sõiduks.